

Hartvig Frisch og A. M. Hansen havde modtaget følgende Forslag til Beslutning:

»Folketinget tager den afgivne Beretning om den stedfundne Folkeafstemning til Efterretning og udtaler sin Tilslutning til de af Statsministeren anførte Synspunkter.«

Forslaget kom til Behandling samme Eftermiddag.

Hartvig Frisch (S.) syntes, at Hovedindtrykket af Begebenheden den 23. Maj kunde gengives med eet Ord: ærgerlig. Forslaget maatte siges sagligt set at være godkendt af det danske Vælgerfolk, og 45 pCt.-Regelen, som baade Socialdemokrater og Radikale havde gjort deres yderste for at faa væk, havde denne Gang vist sin Urimelighed ved, at ca. 15 000 tysksindede, som paa Forhaand havde erklæret ikke at ville deltage i Afstemningen, og ca. 14 000 Færinger, der havde betragtet Spørgsmaalet som et særligt dansk Anliggende, havde kunnet afgøre Grundlovsspørgsmaalet i Danmark. — Taleren ønskede ikke at gaa paa Jagt efter udeblevne Vælgere inden for Grundlovspartierne eller at indlede et Slagsmaal mellem Grundlovstilhængerne om mere eller mindre uvisse Talberegninger. »Vi har kæmpet den gode Kamp sammen, og saa maa vi ogsaa kunne skilles med sænkede Kaarder.« . . . »Det, vi tabte paa, vi, der repræsenterer op imod 1 Million danske Vælgere, var en lurvet og ussel Modstand fra Venstre og dets Presse, som ikke engang kunde gaa ind i en aaben og ærlig Nej-Kampagne.« Efter Hartvig Frischs Opfattelse havde hele Venstres Stilling i Grundlovssagen været en »Tak for sidst« til Folketingsmand Christmas Møller, »Manden fra 1929«, som man havde søgt at manøvrere over i et Hjørne, og naar man sammenholdt de to store Oppositionspartiets Stilling til hinanden med de sidste Erfaringer med 45 pCt.-Regelen, maatte det erkendes, at Udsigterne for Grundlovsforandringer var meget smaa. — Regeringspartierne havde efter Landstingssejren i 1936 kæmpet den ærligste Kamp uanset det Flertal, de havde vundet i Landstinget. De havde tilbudt Befolkningen at afskaffe alle de Særrettigheder, der ved Grundloven af 1915 var knyttet til Alder, til indirekte Valg og til Uopløselighed. Dette gode Tilbud til Befolkningen var ved Afstemningen faldet under Bordet, og hvis nogen nu kom halsende og sagde, at der skulde forhandles Grundlov, maatte Svaret blive: Ja vel, lad os bare se, hvad det er, I kommer med, men I maa endelig huske paa, at det er ikke os, der har Kastanier i Ilden her. — De Røster, der lød om, at Mangelen af den halve Procent i de 45 pCt. stillede Regeringen og Regeringspartierne over for politiske Konsekvenser, havde ingen som